

[Finansministeren.]

at dette Samarbejde er kommet i Gang saa indgaaende, som man overhovedet kunde faa det etableret, hvilket jeg tror har været til Gavn baade for den Administration, der skulde gennemføre Lovforslagene, og for de Erhverv, som havde Interesse i Gennemførelsen af Ordningen.

Jeg tror altsaa at turde sige, at Samarbejdet har været tilfredsstillende for begge Parter. Resultatet har været saa tilfredsstillende, at Reglerne angaaende Kontrol og Tilsyn med Skatteordningens Gennemførelse nu er ført ud i Livet paa en saadan Maade, at man ikke paa disse Omraader fra Erhvervenes Side har noget at beklage sig over. Det foreligger der en Række Udtalelser om. Man kan naturligvis ikke vente, at Erhvervene skal være tilfredse med, at der indføres en ny Beskatning, men naar en saadan ny Beskatning skal gennemføres — det er anerkendt flere Gange —, vilde den neppe kunne gennemføres med en Kontrolordning, der skal være effektiv, paa nogen bedre Maade, end det nu er sket. Det er, fordi man har taget Erhvervenes Repræsentanter med til at forhandle om disse Ting og har ladet dem være medbestemmende om, paa hvilken Maade Kontrolreglerne skulde gennemføres. Og paa de andre Omraader er det gaaet paa samme Maade. Enhver, der her i Rigsdagen har været med til Forhandlinger om Tobaksbeskatningen — og det har vel snart de fleste, der sidder her —, ved, at disse Forhandlinger foregaar baade i Ministeriet og i Rigsdagen under intimt Samarbejde med Repræsentanter for denne Industri, Arbejdere og Arbejdsgivere. Saadan har det formet sig i alle de Tilfælde, hvor Tobaksbeskatningen har været behandlet i Rigsdagen, og jeg tror, jeg kan sige, at man fra Erhvervenes Side har været tilfreds med, at man paa den Maade har taget dem med paa Raad. Det er ikke sikkert, at de altid har faaet, hvad de ønskede, men det er alligevel saaledes, at deres Ønsker er blevet hørt, og at man har taget Hensyn til disse, saa vidt det lod sig gøre.

Jeg mener derfor ikke, det er nødvendigt at foretage nogen ekstra Lovgivningshandling for at faa et Samarbejde i Gang med Erhvervene om disse skattetekniske Spørgsmaal. Jeg er heller ikke sikker paa, at de Erhverv, der er direkte interesserede i disse Forhold, vil føle sig tilfredse med at faa et Udvalg af den Art, her er foreslaaet, med en meget omfattende og uklar Sammensætning, at faa etableret et

Samarbejde paa deres specielle Omraader med Ministeriet paa en saadan Basis i Stedet for paa den Basis, der nu eksisterer, hvorefter man forhandler direkte med de direkte interesserede Parter. Jeg føler mig for Resten ogsaa sikker paa, at der i hvert Fald ikke i alle Kredse indenfor de paagældende Erhverv er noget Ønske om i Øjeblikket at faa en Ændring i Beskatningen. Den Gang den sidste Tobaksbeskatningsordning blev vedtaget, det var vistnok i 1928 — den blev ganske vist ikke vedtaget med Tilslutning fra det konservative Folkeparti, men med Tilslutning fra de tre andre Partier —, blev der næsten givet dette Erhverv Løfte om, at nu skulde det have Fred med Hensyn til Beskatningen i nogle Aar. Det var Forudsætningen, at naar de nu fik denne Ordning, vilde de helst have, at den skulde være, idet intet er værre for et saadant Erhverv end at have sine Beskatningsforhold til Diskussion stadig væk, saa at Folk begynder at spekulere paa, om de skal købe det ene eller det andet, og hvorledes Beskatningen fremtidig bliver for den Del af Tingene og for den Del af Tingene. Jeg forstaar godt, at Erhvervsorganisationen den Gang sagde: Vi er villige til at gaa med til dette og anser det for en Forbedring, men kan vi saa ikke faa Lov til at have Fred i nogle Aar. Det blev lovet dem, men ingen har jo Fred længere, end Naboen vil, og i Øjeblikket maa det konservative Folkeparti anses for at være Naboen. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, at Tobaksindustrien er glad ved, at man nu søger at rejse Spørgsmaalet igen. Jeg tror, man helst vil have, at dette Spørgsmaal ikke drages frem; det var i hvert Fald Forudsætningen, det var et Løfte til Erhvervet i 1928, et Løfte, man ganske vist ikke gav fra konservativ Side — det skal jeg indrømme —, men det blev givet af de andre Partier.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Ændring i Reglerne om Beskatning af stærke Drikke, vil jeg sige, at det er meget sandsynligt, at der paa et ikke alt for fjært Tidspunkt vil blive tiltrængt en Ændring i visse Bestemmelser. De Skalabestemmelser, vi arbejdede med under denne Lovs Tilblivelse i Fjor, trænger sikkert til et Gennemsyn paa et eller andet Tidspunkt. Jeg tror imidlertid ikke, Tidspunktet er kommet, Erhvervene er sikkert selv klare over, at man først maa se, hvorledes de virker, inden man er i Stand til at sige, hvorledes man vil have det. Det er imidlertid sandsynligt, at det inden alt for længe vil være nødvendigt at gennemse